

gribende Natur, ifald den kom ind, som er foreflaaet, i Finansloven, — eller ogsaa vilde det andet Thing derved blive nødt til at behandle Finansloven paa en Maade, som vilde besvære og besværliggjøre den hele Lovgivning igjennem Finansloven; det er en Betragtningssmaade, som jeg ganske skal tiltræde. Saa snart jeg kun er overbevist om, at Regjeringen har den samme Opfatning som jeg, at dette Things Indflydelse paa finantstle Sager, navnlig paa Finansloven og enhver Lov, der gives Characteren af Bevillingslove, maa være den fremtrædende og i visse Maader den afgjørende, saa er der ved denne Anerkjendelse meget vundet, og derfor henviste den ærede Minister til, at behandle denne Sag gjennem en særskilt Lov, det vil altsaa sige, til næste Gang, Thinget møder. Denne Opfordring skal jeg tage imod og paa Grund deraf tage dette Forslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Forslag, var det bortfaldet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

Finansforslagets § 2, saalydende:

Udbyttet af de directe Skatter føres til Indtægt med nedenstaaende 3,878,000 Rd. vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

Derefter fattes § 3 under Forhandling, Udvalgets Betænkning Anh. B. Sp. 137—138) med 2 dertil hørende Ændringsforslag (samme Steds Sp. 142—143), det ene af Udvalget under Nr. 2 og det andet af Mindretallet under Nr. 3 tilligemed et Ændringsforslag af Mindretallet (Æscherning) saalydende:

Ordet „Indtægter“ i Slutningen af 1ste og Begyndelsen af 2den Linie i Finansudvalgets Ændringsforslag 3. h. til §§ 2—5 forandres til:

„Lønning eller Lønningsandee!“

Ordføreren: Forslaget af Udvalget gaaer kun ud paa en Ompostering, hvorved der bliver optaget i selve Loven, hvor stor Brutto-Indtægten af Stempelpapirs-Indtædterne er, og hvor store Udgifter der ere forbundne med deres Opkrævning. Det er af Udvalget fundet hensigtsmæssigt at foretage saadanne Forandringer paa Indtægtsiden, hvor det er gjørligt, og det har derfor begyndt paa dette Sted med at foreslaae, at Posten affattes saaledes, som Forslaget viser. Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig hertil.

Æscherning: Man vil see, at Ændringsforslaget kun gaaer ud paa at give Forslaget en anden Redaction, hvorved det bliver tydeligere, hvad der menes dermed. Jeg har taget de Benævnelser, jeg har brugt i Ændringsforslaget, af Pensionslovens § 4 3die Post. Der vil man see, at det bliver saaledes benævnt Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverpenge og lignende lovhemlede visse Indtægter, Contoirhold etc., saa og Naturalydelse o. s. v., og endelig, naar Embedsmænds samlede Indtægter overstige 1000 Rd., fradrages $\frac{1}{3}$. Jeg fremfører blot dette for at bevise, hvorledes man ved den tidligere Lovgivning har betragtet alt dette som lovhemlede Indtægtsposter, der give Pensionsberettigelse. Det er derfor af den yderste Vigtighed, at det altid foreligger, hvorledes Loven er beskaffen i saa Henseende og hvilket Udbytte disse Indtægter virkelig give. Hvorledes dette Udbytte er fordeelt paa de enkelte Mænd, derom har her jævnlig været udtalt løst henkastede Ord. Man har sagt, de og de ikke fast lønede Embedsmænd ere saa overordentligt stærkt lønede, og derfor maae vi give de og de fastlønede Embedsmænd mere. Det er hyppigt blevet brugt af Regjeringen som et Middel til at forskaffe fast lønede Embedsmænd en højere Gage, og det synes mig er en Grund mere til at bringe det ind under Finansloven. For mig er det næsten utvivlsomt, at naar en Mand ikke synes om at betale disse Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverpenge etc., saa kunde han, strengt taget, nægte det; thi deres Opkrævning har ingen Lovhemmel igjennem Finansloven; det er Skattelove fra tidligere